

บทที่ 5

สรุปผล อภิปราย และข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

จุดมุ่งหมายของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มวิชาที่สอน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

สมมติฐานของการวิจัย

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ แตกต่างกัน
2. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มวิชาที่สอน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน แตกต่างกัน

วิธีดำเนินการ

- I. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
 - I.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ประกอบด้วย ผู้บริหาร จำนวน 178 คน อาจารย์ จำนวน 399 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 577 คน
 - I.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ซึ่งกำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่าง โดยใช้

สูตรของยามาเน (Yamane'. 1973 : 725) ที่ระดับความคลาดเคลื่อน .05 ได้จำนวน 236 คน จากนั้นจึงสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยแบ่งประชากรเป็นผู้บริหารและอาจารย์ แล้วสุ่มตัวอย่างแต่ละประเภทตามสัดส่วน ได้จำนวนผู้บริหาร 73 คน และอาจารย์ 163 คน รวมทั้งสิ้นจำนวน 236 คน

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยศึกษาจากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง โดยแบ่งเนื้อหาออกเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับสถานภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม ซึ่งสร้างเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scales) เกี่ยวกับบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ซึ่งมี 5 ด้าน ได้แก่

1. การส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน
2. การมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
3. การให้ความสำคัญกับครูวิจัยในชั้นเรียน
4. การให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน
5. การส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ดำเนินตามขั้นตอนดังนี้

1. ขอนหนังสือจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย
2. นำหนังสือขออนุญาตจากกรมอาชีวศึกษาพร้อมแบบสอบถาม ไปยังสถานศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 8 สถานศึกษา โดยส่งทางไปรษณีย์ พร้อมทั้งสอดซองติดแสตมป์เจ้าหน้าที่ของถึงผู้วิจัย เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งแบบสอบถามกลับคืน จำนวน 6 สถานศึกษา ส่วนอีก 2 สถานศึกษาในจังหวัดพิษณุโลกนำส่งด้วยตนเอง และติดตามเก็บแบบสอบถามคืนทางไปรษณีย์และด้วยตนเองเฉพาะในจังหวัดพิษณุโลก
3. ผู้วิจัยส่งแบบสอบถามไปจำนวน 236 ฉบับ ได้รับกลับคืนจำนวน 220 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 93.22

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows ตามลำดับดังนี้

4.1 ข้อมูลสถานภาพผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยการหาค่าร้อยละ

4.2 ข้อมูลบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ วิเคราะห์โดยการหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.)

4.3 ข้อมูลเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มวิชา และวุฒิการศึกษา วิเคราะห์โดยใช้ t-test

4.4 ข้อมูลเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตามประสบการณ์การทำงาน วิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบ One way ANOVA (F-test)

ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการเปรียบเทียบเป็น 31 คู่ โดยใช้สูตรของ Scheffe'

สรุปผล

ผลการวิเคราะห์บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ สรุปได้ดังนี้

1. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์

■.1 ผู้บริหาร มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง โดยด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน มีการปฏิบัติมากกว่าด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน และปฏิบัติน้อยสุดคือ ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัย

■.2 อาจารย์ มีทัศนะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน มีทัศนะสูงกว่าด้านอื่นๆ รองลงมาคือ ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน และมีทัศนะน้อยสุดคือ ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

2. เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มวิชาที่สอน วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.1 ทักษะของผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

ผู้บริหารและอาจารย์ มีทักษะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน

2.2 ทักษะของผู้บริหาร จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.2.1 ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.2.2 ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี 10-19 ปี และมากกว่า 19 ปี มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3 ทักษะของอาจารย์ จำแนกตามกลุ่มวิชา วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.3.1 อาจารย์ที่สอนกลุ่มวิชาสามัญ และวิชาชีพ มีทักษะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3.2 อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีทักษะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน

2.3.3 อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี 10-19 ปี และ uinnii 19 ปี มีทักษะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการให้ความยอมรับนับถือ และด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน

อภิปรายผล

จากการศึกษาบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

I. บทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ตามทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์

I.I จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหาร มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับการปฏิบัติจากมากไปน้อยได้ดังนี้ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ด้านการให้ความยอมรับนับถือต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน โดยปฏิบัติอยู่ในระดับปานกลางทุกด้าน สอดคล้องกับผลกรวิจัยของบัญชา อึ้งสกุล (2537 : 92 - 93) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนมีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง และทวีป อินทร์ถาวร และคณะ (2541 : บทคัดย่อ) wuii บทบาทของผู้บริหารโรงเรียนในการส่งเสริมการทำวิจัยในโรงเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง

การวิจัยครั้งนี้พบว่า ผู้บริหารมีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน ถึงแม้จะอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกันก็ตาม ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ด้านการให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียนเป็นการกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัยเพื่อแสวงหาความรู้ใหม่ สนับสนุนคงให้ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรม สัมมนา เพื่อพัฒนาความรู้ทางการวิจัยแก่ครูส่งเสริมครูให้นำผลการวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานด้วยกระบวนการทางการวิจัยอยู่เสมอ ซึ่งผู้บริหารเห็นความจำเป็นและสำคัญ โดยเฉพาะข้อ ส่งเสริมให้ครูค้นคว้าหาความรู้ใหม่ๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาการเรียนการสอน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ รองลงมาคือ จัดให้มีการอบรมเพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ มนสิข สิทธิสมบุรณ์ (2544 : 70) wuii ความต้องการการเรียนรู้ของครู - อาจารย์โดยรวมเฉลี่ยอยู่ในระดับมาก และหลักสูตรการฝึกอบรมการวิจัยในชั้นเรียนควรเน้นที่ผู้วิจัยสามารถทำได้จริง มีกิจกรรมในลักษณะของแบบฝึกการปฏิบัติจริง มีการอภิปราย ตอบคำถาม ทดสอบย่อย ที่ส่งผลต่อผู้เรียนโดยตรง และ กนกวรรณ จักรงาม และคณะ (2544 : บทคัดย่อ) พบว่า ด้านการให้ความสำคัญงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นปัจจัยที่ช่วยสนับสนุนในการทำวิจัยใน

ชั้นเรียนมากที่สุด นั่นคือ ผู้บริหารและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการกระตุ้นให้ครูแสวงหาความรู้ใหม่ๆ โดยการชี้แนะย้่วยให้ครูเกิดการปรับปรุงกระบวนการเรียนการสอนโดยใช้การวิจัยเป็นพื้นฐาน ถึงกระนั้นก็ตามยังปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำในข้อ การนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้เพื่อวางแผนกำหนดนโยบายของสถานศึกษา ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ผู้บริหารบางส่วนยังขาดการกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้ทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง และเห็นความสำคัญของการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการวางแผนและกำหนดนโยบายการเรียนการสอนของสถานศึกษาค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2529 : 33) ได้ประชุมเกี่ยวกับการวิจัยทางการศึกษา เรื่อง การนำผลการวิจัยไปใช้ในการจัดการศึกษา ผลการประชุมสรุปได้ดังนี้คือ ผู้บริหารส่วนหนึ่งไม่เห็นความสำคัญของงานวิจัยจึงไม่ส่งเสริมให้มีการแก้ปัญหาโดยวิธีวิจัย ไม่เข้าใจวิธีการแก้ปัญหาโดยใช้ผลงานวิจัย ไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่มั่นใจได้ว่าจะป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้

ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมให้มีนโยบายและแผนปฏิบัติงานวิจัยในชั้นเรียน สนับสนุนด้านงบประมาณ และจัดหอบุคลากรประกอบการวิจัย เช่น เอกสาร ตำรา หรือสิ่งอำนวยความสะดวกต่างๆ สนับสนุนครูแต่ละคนให้มีโอกาสได้ใช้ความรู้ความสามารถอย่างเต็มที่ และติดตามผลการปฏิบัติงานวิจัยของครูเป็นระยะอย่างต่อเนื่อง ซึ่งผู้บริหารเห็นความจำเป็นและสำคัญ โดยเฉพาะข้อ มีนโยบายหรือข้อกำหนดเพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ รองลงมาคือ ประชุมชี้แจงบทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารดำเนินการบริหารสถานศึกษาตามนโยบายกรมอาชีวศึกษาเป็นสำคัญ ซึ่งสอดคล้องกับ พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2542 มาตรา 24 และมาตรา 30 ได้ให้ความสำคัญกับการนำวิจัยไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน โดยกำหนดให้สถานศึกษาดำเนินการส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้สอนใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ และพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพโดยการ ส่งเสริมให้ผู้สอนสามารถวิจัยเพื่อพัฒนาการเรียนรู้อันเหมาะสมกับผู้เรียนในแต่ละระดับการศึกษา ซึ่งการที่จะส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จในการทำวิจัยในชั้นเรียนได้นั้น ผู้บริหารจะต้องสร้างความเข้าใจและให้เห็นความสำคัญ โดยการประชุมชี้แจงคณะครูเพื่อให้ทราบนโยบาย วัตถุประสงค์ของบทบาทที่ครูต้องทำการวิจัยใน ชั้นเรียนเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน พร้อมทั้งจัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน เช่น อุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ เอกสารตำราเกี่ยวกับการวิจัย และงานวิจัยต่างๆ เพื่อค้นคว้าทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ สุชาติ ประเสริฐรัฐสินธุ์ และคณะ (2523 อ้างถึงใน ลัสดา กองคำ, 2541 : 40) กล่าวว่า การทำวิจัยในแต่ละเรื่อง ต้องมีสิ่งอำนวยความสะดวกและวัสดุเพียงพอ ผู้วิจัยต้องมีเอกสารในการค้นคว้า ตำราต่างๆ ซึ่งจะอยู่ตามห้องสมุดต่างๆ สิ่ง

อำนวยความสะดวกอื่นๆ เช่น เครื่องคำนวณ เครื่องพิมพ์ดีด ตู้เก็บเอกสาร เครื่องคอมพิวเตอร์ ตลอดจนบริการต่างๆ ทางธุรการ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สำคัญมากที่จะทำให้การวิจัยประสบผลสำเร็จ ลุล่วงไปด้วยดีและมีคุณภาพ และสอดคล้องกับผลการวิจัยของ นิลอบล มณีโชติ และคณะ (2541 : 93) พบว่า ปัจจัยที่จะพัฒนาเพื่อนำไปสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่มุ่งเน้นการวิจัย ประกอบด้วย ปัจจัยภายใน คือ ด้านศักยภาพของบุคลากร ผู้บริหารควรมีวิสัยทัศน์กว้างไกล มีศักยภาพในการบริหาร การสอนการวิจัย และเปิดโอกาสให้ทำการวิจัยได้อย่างอิสระ ด้านบรรยากาศทางวิชาการ ควรพัฒนาระบบห้องสมุด ศูนย์วิทยบริการ และเทคโนโลยีเพื่อการสืบค้นที่ทันสมัย มีการสนับสนุนอุปกรณ์อำนวยความสะดวกด้านการวิจัยอย่างเพียงพอ มีสิ่งแวดล้อมที่ส่งเสริมการวิจัย มีสิ่งจูงใจที่กระตุ้นให้ทำงานวิจัยอย่างต่อเนื่อง และเปิดโอกาสให้ทำการวิจัยอย่างอิสระ ด้านงบประมาณ ควรจัดหาแหล่งทุน และจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการวิจัยให้มาก ถึงกระนั้นก็ตามยังปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำในข้อกำกับติดตามดูแลการทำวิจัยในชั้นเรียนให้เป็นไปตามแผน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารบางส่วนยังให้การสนับสนุนส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างจริงจังค่อนข้างน้อย ซึ่งสอดคล้องกับ Sardo- Brown, D. and Welsh, L.A. (1995 อ้างถึงใน สุวิมล ว่องวานิช, 2544: 177-178) พบว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นกับครูที่ทำวิจัย คือ การไม่ได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหาร และผู้บริหารบางส่วนยังต่อต้านการทำวิจัย ซึ่งส่งผลกระทบต่อขาดขวัญและกำลังใจในการทำวิจัยในชั้นเรียน ทำให้การดำเนินการปฏิรูปการเรียนรู้อของสถานศึกษาไม่เป็นไปตามแผน

ด้านการให้ความยอมรับนับถือครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการให้กำลังใจและความภาคภูมิใจในผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครู ให้การยกย่อง ชมเชย รับฟังความคิดเห็น และยอมรับความสามารถของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น รวมทั้งการเผยแพร่ผลงานวิจัยของครูให้เป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ซึ่งผู้บริหารได้เห็นความจำเป็นและสำคัญ โดยเฉพาะข้อ ส่งเสริมให้ครูนำผลงานการทำวิจัยในชั้นเรียนไปบูรณาการกับวิชาอื่นๆ ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ รองลงมาคือ ให้การยกย่องชมเชยแก่ครูที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนต่อที่ประชุมในวิทยาลัยและที่อื่นๆ ซึ่งสอดคล้องกับ กิติ ดยัคคานนท์ (2532 : 123 - 125) กล่าวว่า การส่งเสริมสิ่งจูงใจเพื่อให้ผู้บังคับบัญชามีความรู้สึกอยากทำงาน ผู้บริหารควรใช้วิธีการ ชมเชย ผู้ปฏิบัติงานในโอกาสที่เหมาะสม ยกย่องให้เกียรติ และให้ความยอมรับจะทำให้ผู้บังคับบัญชามีความภาคภูมิใจที่ได้รับการยกย่อง เป็นที่ยอมรับของสังคมและจากผู้บังคับบัญชา และให้ความเป็นมิตร ผู้บังคับบัญชาจะรู้สึกอบอุ่นเมื่อผู้บังคับบัญชาให้ความเป็นมิตรอย่างจริงใจ

ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการส่งเสริมให้ครูมีกำลังใจในการปฏิบัติงานวิจัย การให้ความดีความชอบแก่ครูผู้ผลิตผลงานวิจัย การใช้ผลงานวิจัยเพื่อปรับตำแหน่งให้สูงขึ้น การแนะนำช่วยเหลือครูให้ได้ส่งผลงานวิจัย เพื่อการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งให้สูงขึ้น รวมทั้งให้มีการสับเปลี่ยนตำแหน่งหน้าที่การงาน

ในระดับที่สูงขึ้น ซึ่งผู้บริหารได้เห็นความจำเป็นและความสำคัญ โดยเฉพาะข้อ ส่งเสริมให้ครูที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนจัดทำเป็นผลงานทางวิชาการเพื่อขอเลื่อนตำแหน่ง ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูง ๓๖% ข้อ รองลงมาคือ สนับสนุน ครูที่มีผลงานการวิจัยในชั้นเรียนได้รับการคัดเลือกเป็น ผู้นำด้านวิชาการ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะค่า นการส่งเสริมค่า ก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็น นครบริหารบุคลากร ในสถาน ศึกษา โดยใช้ผลงานวิจัยของครูเป็นเกณฑ์ ส่วนหนึ่งเพื่อพิจารณาความดีความชอบ หรือการเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่งหน้าที่การงานของครู ซึ่งสอดคล้องกับ ครุรักษ์ ภิรมย์รักษ์ (2543 : 5 - 6) กล่าวว่า การวิจัยในชั้นเรียน เป็นเครื่องมือสำคัญที่ส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน งานวิจัยที่ดี นอกจากจะได้รับการเผยแพร่โดยทั่วไปแล้ว ยังเป็นการกระตุ้นให้มีการพัฒนาผลงานทางวิชาการอย่างไม่หยุดยั้ง ทำให้ภาพลักษณ์ของผู้มีอาชีพครูดีขึ้นและเป็นที่ยอมรับอย่างกว้างขวางจากการทำงานอย่างเป็นระบบ

ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน เป็นการดูแลเอาใจใส่การปฏิบัติงานวิจัยของครูอย่างเต็มที่ แนะนำให้คำปรึกษา และช่วยแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการทำวิจัยของครู และหาทางช่วยเหลือครูที่ยังไม่เคยทำวิจัยให้มีโอกาสทำการวิจัย ซึ่งผู้บริหารเห็นความจำเป็นและสำคัญ โดยเฉพาะข้อ จัดให้มีครูผู้นำด้านการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อจูงใจครูให้ทำวิจัย มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุด สอดคล้องกับ ช่าง ชูทัฬห (2544 : อินเทอร์เน็ต) กล่าวว่า ในการส่งเสริมการทำวิจัยในชั้นเรียน สิ่งที่สำคัญคือ ผู้บริหารสถานศึกษา จะต้องช่วยกันกระตุ้นและสนับสนุนให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนจนบรรลุผลตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ โดยเฉพาะการให้ความสนใจในการจัดกระบวนการบริหารให้เอื้อต่อการดำเนินการวิจัยในชั้นเรียน เช่น การช่วยเหลือด้านความรู้ ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน ตลอดจนการรับรู้ปัญหาข้อบกพร่อง จุดเด่น จุดด้อย ของครูจนได้จุดที่ควรปรับปรุงให้ครูทำวิจัย และให้ครูผู้สอนมีความตระหนักในเรื่องของความรับผิดชอบในการแก้ปัญหาที่เกิดจากการเรียนการสอนในชั้นเรียนของตนเอง

1.2 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ มีทัศนคติต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เรียงตามลำดับจากมากไปน้อย ได้ดังนี้ คือ ด้านการให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีทัศนคติอยู่ในระดับปานกลาง ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการให้ความยอมรับนับถือต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีทัศนคติอยู่ในระดับน้อย

การวิจัยครั้งนี้พบว่า อาจารย์ มีทัศนคติต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนด้านการให้ความสำคัญกับการวิจัยในชั้นเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกด้าน ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะ ด้านการให้ความสำคัญต่อการวิจัยในชั้นเรียน เป็นการกระตุ้นให้ครูเห็นความสำคัญของการวิจัย สนับสนุนครูให้ได้ศึกษาค้นคว้าหาความรู้เพิ่มเติม จัดการอบรม สัมมนา เพื่อ

พัฒนาความรู้ทางด้านการวิจัยแก่ครู ส่งเสริมครูให้นำผลการวิจัยไปใช้ และปฏิบัติงานด้วย กระบวนการทางการวิจัยอยู่เสมอ ซึ่งอาจารย์ได้เห็นความจำเป็นและความสำคัญ โดยเฉพาะข้อ จัดให้มีการอบรมเพื่อการพัฒนาความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมี คະแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ รองลงมาคือ ส่งเสริมให้ครูทำการวิจัยเพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ กลองทิพย์ เกตุแก้ว และคณะ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครู ผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอน จัดอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง และ สนับสนุนให้ครูเข้ารับการฝึกอบรมการทำวิจัยในชั้นเรียน

ด้านการส่งเสริมให้เกิดความสำเร็จของงานวิจัยในชั้นเรียน มีคะแนนเฉลี่ยระดับ รองลงมา ซึ่งอาจารย์เห็นความจำเป็นและความสำคัญ โดยเฉพาะข้อ มีนโยบายหรือข้อกำหนด เพื่อสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าทุกข้อ รองลงมาคือ ประชุมชี้แจง บทบาทของครูที่มีต่อการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อปรับปรุงการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2533 : 569 อ้างถึงใน สุรัตน์ ดันสันติวงศ์, 2544 : 19) บันทึกไว้ว่า การให้บุคลากรเกิดความพึงพอใจในการปฏิบัติงานเพื่อความสำเร็จของงาน ผู้บังคับบัญชาต้องสอนให้รู้จักคิด กระตุ้นให้รู้จักตั้งเป้าหมายในการปฏิบัติงานให้สูง มีแผน การปฏิบัติงานรอบคอบ สามารถปฏิบัติได้ สอนให้รู้จักตัวเองในด้านต่างๆ และสร้างกลุ่มปฏิบัติ งาน ถึงกระนั้นก็ตามยังปรากฏว่า มีคะแนนเฉลี่ยต่ำในข้อ จัดหาอุปกรณ์หรือเครื่องมือต่างๆ เพื่ออำนวยความสะดวกในการทำวิจัยในชั้นเรียน จัดหาเอกสาร ตำรา วารสารการศึกษาและ งานวิจัยเพื่อค้นคว้าทำวิจัยในชั้นเรียน และสนับสนุนการจัดหางบประมาณและแหล่งเงินทุนเพื่อ การวิจัยในชั้นเรียน ตามลำดับ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารบางส่วนยังให้ความสำคัญกับ นโยบายการวิจัยในชั้นเรียนค่อนข้างน้อย และขาดการติดตามผลอย่างจริงจัง สอดคล้องกับผล การวิจัยของ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2537: บทคัดย่อ) พบว่า ผู้บริหารทุกระดับให้ ความสำคัญกับนโยบายการวิจัยน้อย รวมทั้งบุคลากรขาดความเข้าใจในงานด้านวิจัย ส่งผลให้ การบริหารงาน และการดำเนินการวิจัยไม่บรรลุผลสำเร็จตามนโยบายที่กำหนดไว้ และ กลองทิพย์ เกตุแก้ว และคณะ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า ครูผู้สอนมีปัญหาในการทำวิจัยในชั้น เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อพบว่าครูผู้สอนมีปัญหามาก คือ ขาดงบประมาณและแหล่งเงินทุน

ด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านการมีความรับผิดชอบต่อครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน และด้านการให้ความยอมรับนับถือต่อครู ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน อาจารย์ มีทัศนะอยู่ในระดับน้อย โดยเฉพาะข้อ การนำผลงานการทำวิจัย ในชั้นเรียนประกอบการพิจารณาความดีความชอบ มีส่วนร่วมในการคิดหาทางเลือกนวัตกรรม เกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อการวิจัยในชั้นเรียน เช่น สื่อหรืออุปกรณ์การเรียนการสอน และ เผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของครูให้บุคคลอื่นหรือชุมชนได้รู้จัก ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ

ผู้บริหารมีข้อจำกัดเกี่ยวกับจำนวนครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน ซึ่งมีจำนวนน้อยมากที่ครูให้ความสนใจเลือกทำวิจัยเพื่อการปรับปรุงการเรียนการสอน และงานวิจัยบางส่วนยังขาดคุณภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2529 : 33) กล่าวว่า ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาโรงเรียนยังไม่มีมาตรการที่จะมั่นใจได้ว่าจะเป็นงานวิจัยที่มีคุณภาพพอที่จะนำไปพัฒนาโรงเรียนได้ และไม่มีการศึกษาวิจัยเฉพาะเรื่องที่ตรงกับปัญหาที่โรงเรียนต้องการอย่างเพียงพอ และบุรินทร์ ทองแมน (2544 : 4) ให้ความเห็นว่า สำหรับครูไทยได้รับการส่งเสริมให้ทำวิจัยเสนอเป็นผลงานทางวิชาการ เลื่อนระดับและตำแหน่งที่สูงขึ้นได้ ซึ่งงานวิจัยของครูที่ผ่านมาถึงลักษณะงานวิจัยเชิงวิชาการค่อนข้างมาก จึงเป็นงานที่หนัก และส่งผลต่อคุณภาพนักเรียนค่อนข้างน้อย หรือเมื่อครูทำงานวิจัยมักจะทำเป็นงานเฉพาะกิจหรืองานเฉพาะบุคคลในสถานศึกษา

2. เปรียบเทียบทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ ที่มีต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่ กลุ่มวิชาที่สอน วุฒิการศึกษา และ ประสบการณ์การทำงาน

2.1 ตามทัศนคติของผู้บริหารและอาจารย์ จำแนกตามตำแหน่งหน้าที่

จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารและอาจารย์ มีทัศนคติต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ : 05 เกือบทุกด้าน ยกเว้นด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งการทำงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนไม่แตกต่างกัน ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ผู้สอนมีภาระหน้าที่การสอนค่อนข้างมาก ทำให้ไม่มีเวลาในการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ทั้งที่ผู้บริหารได้ให้การส่งเสริมและสนับสนุนด้านการวิจัยในชั้นเรียน โดยการชี้แจงให้เห็นความสำคัญ และจัดให้มีการอบรม เพื่อพัฒนาความรู้ความเข้าใจและทักษะในการทำวิจัยในชั้นเรียน แต่ก็ยังไม่สามารถทำให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอนบรรลุเป้าหมายเท่าที่ควร นอกจากนี้การสนับสนุนด้านงบประมาณค่อนข้างมีจำกัด ทำให้ขาดแรงจูงใจ ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ (2528 : 117 - 120) กล่าวว่า ปัญหาในการทำวิจัยเกิดจากผู้วิจัยไม่มีเวลาในการทำวิจัยและมีงบประมาณด้านการทำวิจัยจำกัด และสมพงษ์ สุวัชรพันธุ์ และคณะ (2541 : บทคัดย่อ) ได้ให้ข้อเสนอแนะว่า การวิจัยในชั้นเรียนเป็นสิ่งที่จำเป็นและสำคัญที่จะต้องทำควบคู่ไปกับการพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอนของครูผู้ทำวิจัย และ วินิจ เกตุขำ (2535 : 121) กล่าวว่า ความสำเร็จของงานอยู่ที่ความกระตือรือร้นที่จะนำเอากระบวนการจูงใจมาใช้ในการปฏิบัติงาน คนจะต้องได้รับการเอาใจใส่ มีการจูงใจอย่างจริงจัง ไม่ใช่ปล่อยให้เกิดขึ้นตามธรรมชาติ สถานศึกษาหรือหน่วยงานจะต้องพัฒนาเจตคติหรือปรับปรุงพฤติกรรมในการปฏิบัติงานโดยให้ทุกฝ่ายมีส่วนร่วม เพื่อผลสำเร็จของงาน

2.2 ทัศนคติของผู้บริหาร จำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.2.1 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่า ปริญญาตรี มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ บัญชา อึ้งสกุล (2537 : 95) wuii ผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สอดคล้อง ผลการวิจัยของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544 : 117) พบว่าผู้บริหารโรงเรียนที่มีวุฒิปริญญาตรี และปริญญาโท มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ หน้าที่ของผู้บริหารทุกคนต้องส่งเสริมผลงานวิชาการของครู เพื่อเป็นฐานในสร้างความยอมรับและความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงานของครู ซึ่งสอดคล้องกับ คณะกรรมการข้าราชการครู (ม.ป.ป. : คำนำ) ได้ใช้ระบบการจำแนกตำแหน่งครูตามวิทยฐานะ หรือฐานะของการเป็นผู้ทรงความรู้ในงานการศึกษา โดยเฉพาะงานวิจัย ถือว่าเป็นผลงานทางวิชาการประเภทหนึ่งที่สามารถใช้เป็นฐานในการสร้างความก้าวหน้าในตำแหน่งหน้าที่การงาน เพื่อแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งที่สูงขึ้น

2.2.2 จากผลการวิจัยพบว่า ผู้บริหารที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี 10-19 ปี และ มากกว่า 19 ปี มีบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและ 31ยด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ และขัดแย้งกับผลการวิจัยของ บัญชา อึ้งสกุล (2537 : 97) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารน้อย ปานกลาง และมาก มีบทบาทต่อการส่งเสริมการวิจัยในโรงเรียน โดยรวมทุกด้านแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แต่สอดคล้องกับผลการวิจัยของ ไตรภพ เงินแก้ว (2544 : 118) พบว่า ผู้บริหารโรงเรียนที่มีประสบการณ์ในการบริหารงานน้อยกว่า 5 ปี 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีบทบาทต่อการส่งเสริมการทำวิจัยของครูในโรงเรียน โดยรวมทุกด้านไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารทุกคนต้องบริหารสถานศึกษาดำเนินนโยบายของกรมอาชีวศึกษา เป็นสำคัญ และผู้บริหารมีบทบาทสำคัญอย่างมากในการกระตุ้นและส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ทั้งนี้ผู้บริหารจะต้องมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการวิจัยในชั้นเรียน และทราบทิศทางการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเป็นอย่างดี เพื่อประสานงานให้คำแนะนำช่วยเหลือ ร่วมคิด ร่วมทำ พร้อมทั้งกำกับติดตามทุกขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้บรรลุเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับ มนัส ไชยศักดิ์ (2544 : 5) กล่าวว่า การส่งเสริมให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียน ผู้บริหารจะต้องคอยประสานงานให้คำแนะนำช่วยเหลือร่วมคิด ร่วมทำ พร้อมทั้งติดตามทุกขั้นตอนของการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ครูทำวิจัยในชั้นเรียนได้สำเร็จ

2.3 ทักษะของอาจารย์ จำแนกตามกลุ่มวิชา วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน

2.3.1 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่สอนกลุ่มวิชาสามัญ และวิชาชีพ มีทักษะต่อบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่

แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญกับคนเท่าเทียมกัน เนื่องจากภารกิจที่สำคัญของคุณ คือการพัฒนาผู้เรียนให้มีคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามเป้าหมายของหลักสูตร และต้องปฏิบัติตามให้สอดคล้องตามนโยบายของสถานศึกษา ที่มุ่งเน้นการพัฒนาครูผู้สอนให้มีสมรรถนะและ ศักยภาพสูงในการส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของผู้เรียนตามแนวทางปฏิรูปการศึกษา ซึ่งสอดคล้องกับ กรมวิชาการ กองวิจัยทางการศึกษา (2542 : 2 - 6) กล่าวว่า ภารกิจที่สำคัญของคุณ คือ การพัฒนาคน และตนเองทางด้านวิชาชีพ การที่ครูจะสามารถพัฒนาคนและพัฒนาตนได้อย่างมีประสิทธิภาพนั้น ครูต้องมีบทบาทที่สำคัญ 3 ประการ คือ ครูในฐานะนักการสอน ครูในฐานะนักพัฒนาหลักสูตร และครูในฐานะนักวิจัย ซึ่งเป็นบทบาทที่มีความสัมพันธ์และต้องดำเนินการไปพร้อมๆ กัน

2.3.2 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีวุฒิปริญญาตรีและสูงกว่าปริญญาตรี มีทัศนคติต่อบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมและรายด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ ผู้บริหารให้ความสำคัญเกี่ยวกับการพัฒนาครูด้านความรู้และทักษะการทำวิจัยในชั้นเรียนอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่อง จึงทำให้ครูมีความรักความเข้าใจเป็นอย่างดี ซึ่งสอดคล้องผลการวิจัยของ กลองทิพย์ เกตุแก้ว และคณะ (2545 : บทคัดย่อ) พบว่า สภาพในการทำวิจัยในชั้นเรียน ด้านสนับสนุนการทำวิจัยในชั้นเรียน โรงเรียนได้ส่งเสริมให้ครูผู้สอนทำการวิจัยในชั้นเรียนเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนอบรมให้ความรู้อย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์เพื่ออำนวยความสะดวก สนับสนุนให้ครูผู้สอนเข้ารับการพัฒนาการทำวิจัยในชั้นเรียน

2.3.3 จากผลการวิจัยพบว่า อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี 10-19 ปี และมากกว่า 19 ปี มีทัศนคติต่อบทบาทในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน โดยภาพรวมแตกต่างกันอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานมากกว่า 19 ปี มีทัศนคติในระดับสูงกว่าอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 10 ปี และ 10-19 ปี ส่วนอาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงาน 10-19 ปี มีทัศนคติที่น้อยสุด ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ อาจารย์ที่มีประสบการณ์การทำงานมาก มีความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้บริหารค่อนข้างดี อาจเนื่องมาจากมีความใกล้ชิดผู้บริหารในด้านการทำงานมากกว่าอาจารย์ที่ยังมีประสบการณ์น้อย จึงทำให้มีทัศนคติแตกต่างกัน ส่วนด้านการให้ความยอมรับนับถือและด้านการส่งเสริมความก้าวหน้าในตำแหน่งงานของครูผู้ทำวิจัยในชั้นเรียน มีทัศนคติไม่แตกต่างกัน อาจเนื่องมาจากผู้บริหารให้ความสำคัญต่อความก้าวหน้าในหน้าที่การงานของครูทุกคนที่มีผลงานทางวิชาการ ซึ่งเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นถึงการพัฒนาคนและพัฒนาผู้เรียนด้านการเรียนการสอน สอดคล้องกับ ระบบราชการไทยได้ให้ความก้าวหน้าแก่ข้าราชการหลายประการ ซึ่งนับเป็นการจูงใจอย่างหนึ่ง ได้แก่ การศึกษาต่อ เพื่อเพิ่มวิทยฐานะ โดยได้รับเงินเดือนเพิ่ม ทำให้บุคคลมีความก้าวหน้าในด้านศึกษาทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งส่งผลต่อความก้าวหน้าในการรับราชการต่อไป การได้รับการพัฒนาอย่างกว้างขวาง ทั้งใน

ลักษณะการฝึกอบรม ดูงาน หรือการร่วมประชุมสัมมนาในประเทศและต่างประเทศ การเลื่อนตำแหน่งและขั้นยศ ซึ่งจะทำให้ข้าราชการมีความก้าวหน้าสูงขึ้นในตำแหน่ง และการเลื่อนขั้นเงินเดือนทำให้มีเงินเดือนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน ความทัศนะของผู้บริหารและอาจารย์ สังกัดกองวิทยาลัยอาชีวศึกษา กรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ ผู้วิจัยขอเสนอแนะดังนี้

1. ควรให้ผู้บริหารได้รับการพัฒนาให้มีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับนโยบายการบริหารงานวิจัยในชั้นเรียน หลักการจูงใจในการบริหารงาน ตลอดจนเทคนิควิธีการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนเพิ่มขึ้น โดยจัดให้มีการอบรมประชุมสัมมนาผู้บริหารเกี่ยวกับแนวทางการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้ผู้บริหารเห็นความสำคัญของการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น
2. ผู้บริหารควรให้ความสำคัญด้านการจัดสรรงบประมาณและจัดตั้งกองทุน รวมทั้งจัดสิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อสนับสนุนอาจารย์ผู้ทำวิจัยในชั้นเรียนให้เกิดสัมฤทธิ์ผล และสามารถนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้ในการปรับปรุงการเรียนการสอนและบูรณาการกับวิชาอื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ
3. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีความรู้และทักษะเกี่ยวกับการทำวิจัยในชั้นเรียน โดยจัดให้มีการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ และมีการติดตามผลอย่างต่อเนื่อง
4. ผู้บริหารควรจัดให้มีที่ปรึกษาการทำวิจัยในชั้นเรียน เพื่อให้คำปรึกษาแนะนำ และให้ความรู้แก่อาจารย์ผู้สอน และควรสร้างเครือข่ายการทำวิจัยในชั้นเรียนภายในสถานศึกษากลุ่มภาคเหนือ
5. ผู้บริหารควรส่งเสริมให้อาจารย์ผู้สอนมีโอกาสในการแลกเปลี่ยนความรู้ และประสบการณ์ในการทำวิจัยในชั้นเรียนกับอาจารย์ผู้สอนในสังกัดเดียวกัน หรือต่างสังกัด เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนากระบวนการเรียนการสอนให้ดีขึ้น
6. ผู้บริหารควรมีการเผยแพร่ผลงานการวิจัยในชั้นเรียนของอาจารย์ผู้สอนให้บุคคลอื่นหรือชุมชนได้รู้จักและประกอบการพิจารณาความดีความชอบ เพื่อจูงใจให้อาจารย์ผู้สอนทำวิจัยในชั้นเรียนมากขึ้น

ข้อเสนอแนะในการวิจัย

1. ควรศึกษาสภาพ ปัญหา และความต้องการในการทำวิจัยของอาจารย์ผู้สอน
 2. ควรศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่ออาจารย์ผู้สอนในการนำผลการวิจัยในชั้นเรียนไปใช้
 3. ควรศึกษารูปแบบการทำวิจัยในชั้นเรียนที่มีผลต่อการพัฒนาการเรียนการสอน
 4. ควรศึกษาเปรียบเทียบบทบาทของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียน
- ในตัวแปรอื่นๆ เช่น เขตการศึกษา หรือกลุ่มภาคต่างๆ เพื่อเป็นข้อมูลในการกำหนดมาตรฐานในการบริหารงานวิจัยใน ชั้นเรียน ให้สอดคล้องกับความต้องการของผู้บริหารในการส่งเสริมการวิจัยในชั้นเรียนของแต่ละท้องถิ่นต่อไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม
Pibulsongkram Rajabhat University